

DEEL 41 DE TOESPRAKEN VAN JEZUS WAREN ALTIJD LIEFDEVOL

Wij willen in dit deel nog een keer kijken naar een volmaakt voorbeeld van de enigste volmaakte mens die op deze aarde rondgelopen heeft, Jezus Christus en zien welk voorbeeld Hij ons geeft om na te volgen, in het bijzonder op het gebied van **liefde**.

In een eerder deel hebben wij kunnen zien dat Jezus Zijn liefde niet liet zien door sentimentele woorden, maar doordat Hij de mens waardevol vond; Hij had compassie voor de mens. **Voor Jezus was de mens belangrijker dan materiële dingen**. De liefde van Jezus openbaard zich in het gegeven dat Hij bereid was om te sterven en zodoende de mens te redden van de zonde. *"Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft"* (**Johannes 3:16** HSV). Het grootste bewijs van Gods liefde is dat Hij Zijn Zoon gegeven heeft om voor onze zonden te sterven. *"Niemand heeft een grotere liefde dan deze, namelijk dat iemand zijn leven geeft voor zijn vrienden"* (**Johannes 15:13** HSV). Het is niet zo dat Jezus uiteindelijk alleen fysiek gestorven is, maar Hij stierf iedere dag, in Zijn omgang met mensen hier op aarde, aan Zijn eigen Ik. Dat is het kruis waarvan Jezus gezegd heeft dat wij dat iedere dag moeten opnemen. **Het grootste bewijs van mijn liefde voor de medemens is dat ik bereid ben om mijn eigen-ik op te geven, mijn rechten, mijn reputatie, mijn eigen interesses in mijn relatie met de betreffende persoon**. Alles wat minder is als dit is geen liefde.

De wereld is vol met mensen die egoïstisch zijn; die altijd op zoek zijn naar iets wat hen zelf het beste uitkomt. Dat is wat ik bedoel met het gebruiken van mensen tot eigen voordeel. **Volkomen liefde is helemaal geïnteresseerd in de ander** en niet in wat ik uit de ander kan halen tot mijn voordeel. Wanneer wij onszelf niet eerst reinigen van deze *vuiligheid van het vlees en de geest, die in eenieder van ons aanwezig is*, dan zullen wij *nooit* in staat zijn om anderen lief te hebben met Gods liefde. Wij moeten de Heilige Geest vragen om deze verkeerde instelling uit ons leven te verwijderen, om ons te helpen het aan het kruis te nagelen, zodat wij andere mensen kunnen liefhebben met de liefde van God.

Dit is de reden waarom Jezus niet geïrriteerd raakte door het gedrag van mensen, zelfs niet wanneer zij ruw tegen Hem deden, dwaas of wanneer zij fouten maakten. Zij konden langzaam van begrip zijn, maar dat werkte nooit op Zijn zenuwen. Hij raakte nooit door hen van streek; hun slordigheid, hun traagheid, hun onachtzaamheid zorgde er nooit voor dat Hij ongeduldig en geïrriteerd raakte. Waarom irriteren deze dingen ons meestal wel wanneer wij ze bij anderen zien? Ik zal u de reden vertellen. Dat komt omdat u niet bereid bent om aan uw eigen ego te sterven. Dat is de reden waarom u niet weet wat liefde is.

Wij zingen over liefde, wij praten over liefde, maar wat is het kenmerk van liefde? – *Dat ik bereid ben aan mijn eigen-ik te sterven*; dat, wanneer ik bij iemand iets zie als wanorde of slordigheid enz. ik bereid ben om dat niet te willen zien; bereid ben om aan mijn ego te sterven. Ik moet hem of haar eerst liefhebben. Nu zult u misschien zeggen: "Maar vindt u dan niet dat wij hem moeten corrigeren en hem op zijn plaats moeten zetten?" Ja, uiteraard, Jezus corrigeerde mensen om Hem heen ook. Waarom accepteerden de "gewone" mensen Jezus terechtwijzingen wel, en accepteerden de farizeeërs ze niet? Wat was er dan het verschil tussen de mensen die wel bereid

waren om te luisterden naar de terechtwijzingen van Jezus en wanneer Hij tegen de farizeeërs hetzelfde zei, zij er niet naar wilden luisteren? Het was omdat de "gewone" mensen zagen dat Jezus hen lief had.

Wanneer de mensen zien dat jij hen lief hebt, dan zullen zij uw corrigerende aanwijzingen accepteren. Wanneer wij hen echter niet liefhebben en hen proberen te corrigeren, dan zijn wij net farizeeërs. Wanneer ik geïrriteerd ben door een bepaald persoon, dan ben ik niet geschikt om hen te corrigeren. Dan moet ik eerst mijzelf corrigeren. Wanneer ik ongeduldig ben naar anderen toe, dan ben ik nog niet in staat om anderen terecht te wijzen. *Ik moet eerst mijn eigen ongeduld corrigeren.* Hoeveel zijn er echter die dit onderkennen? Beseft u dat u uw irritaties, uw ongeduld en uw gebrek aan liefde moet aanpassen voordat u iemand anders kunt aanspreken over zijn slordigheid, zijn wanordelijke gedrag, zijn nalatigheid of getreuzel. Jezus zei dat, *voor u de splinter in het oog van een andere ziet, u eerst de balk uit uw eigen oog moet verwijderen.*

Weet u, **een volmaakt iemand kan gemakkelijk onvolmaakte mensen verdragen**, en Jezus was volmaakt. Dat is waarom Hij, hoewel Hij in een onvolmaakte wereld leefde, de onvolkomenheden van de mensen kon verdragen. Waarom kunnen wij, die totaal niet volmaakt zijn, wij, die zo geheel en al onvolmaakt zijn andere onvolmaakte mensen zo moeilijk verdragen? Wij zijn onvolmaakt en zij zijn dat ook. Zij behoren ons te kunnen verdragen, net als wij hen zouden moeten verdragen. Waarom hebben wij zo'n grote moeite om andere onvolmaakte mensen om ons heen zo moeilijk te kunnen verdragen? Ik zal u de reden vertellen; het komt omdat wij onvolmaakt zijn.

Hoe verder wij gaan in het najagen van volmaaktheid (**Hebreeën 6:1**), hoe meer wij dagelijks ons kruis opnemen en aan onze eigen-ik sterven, hoe geduldiger wij worden en hoe meer wij de fouten van anderen kunnen accepteren. Wij zullen in staat zijn om hen te vergeven. Wij zullen niet meer ontstelt en geïrriteerd raken. Dan zijn wij in staat om te zeggen, "wat maakt het over 2000 jaar vanaf nu nog uit". Deze kleine gebeurtenis waar ik zo opgewonden door werd zal geen verschil maken. U zult de gebeurtenissen dan kunnen zien vanuit het eeuwigheidsperspectief. U zult dan gaan zien dat het belangrijker is dat u de betreffende persoon liefhebt. Het maakt niet uit of hij een fout maakt.

Kijk eens naar ouders, hoe geïrriteerd zij kunnen raken door hun kinderen. Denkt u dat zij echt van hen houden? Ja, zij houden genoeg van hen om hen eten, kleding, een goede opleiding te geven en veel voor hen op te offeren. Maar wanneer een kind iets doet wat last veroorzaakt bij de ouders, dan raken de ouders van streek. Wij moeten in al onze relatie sterven aan ons ik. Pas dan, wanneer wij iemand liefhebben kunnen wij hem of haar corrigeren of terecht wijzen. Wanneer ik de balk uit mijn eigen oog heb verwijderd, dan pas zie ik alles helder en ben ik in staat om de splinter bij een ander te verwijderen. Kijk eens naar de liefdevolle manier waarop Jezus in Zijn toespraken de mensen toesprak. Weet u dat onze wijze van spreken heel veel bloot legt van wat zich in ons hart afspeelt.

Jezus zei dat in **Lukas 6 vers 45**: "**De goede mens brengt het goede voort uit de goede schat van zijn hart**". U kunt het lange tijd verborgen houden, maar wat er zich ook in uw hart bevindt,

het komt er uit een keer wanneer u spreekt. Waarom kleineren mensen anderen, plaatsen zij op- en aanmerkingen en maken grappen die anderen pijn doen? Waarom doen zij dat eigenlijk?

Omdat zij niet als Christus zijn. Zij hebben niet oprecht lief. Ik vraag mij dan af of zij wel wedergeboren zijn! Zulke mensen schijnen geen greintje gevoeligheid te hebben voor andere mensen door dit soort dingen te zeggen. Dat is triest. Zij maken subtiele opmerkingen die anderen verwonden. Soms ziet men dit soort dingen gebeuren tussen mannen en vrouwen in het huwelijk, waarbij zij over en weer scherpe en stekende opmerkingen en verwijten maken. Jezus heeft nooit stekende of verwijtende opmerkingen gemaakt; niet één keer.

Hij kon mensen op een krachtige manier terecht wijzen. Hij draaide zich een keer om naar Petrus en zei: "Ga achter Mij satan". Hij zei dit niet geïrriteerd, Hij zei het niet in boosheid. Hij sprak deze woorden tot Petrus om hem duidelijk te maken dat de opmerking die Hij naar Jezus maakte, om het kruis uit de weg te gaan, satanisch was. Dus, om Petrus de ernst van zijn uitspraak te laten inzien, zei Jezus dat het satanisch was. Anderszins zou Jezus nooit iemand pijn doen. Hij deed nooit subtiele uitspraken die anderen pijn deden. Hij sprak achter hun rug nooit over de zwakheden van de discipelen.

Hoe kunnen wij dit weten? Is het niet verbazingwekkend dat, in de die jaar dat Hij samen was met Zijn discipelen, dat Hij Judas Iskariot nooit ter sprake bracht bij één van de andere elf discipelen? Hij heeft in de drie jaar nooit de achtergronden van Judas Iskariot openbaar gemaakt. Ik zal u hiervoor het bewijs aandragen. Wanneer Jezus, achter zijn rug om, ooit de zwakheid van Judas Iskariot bij de andere 11 discipelen zou hebben aangekaart, dan had iedereen het al geweten toen Jezus tijdens het laatste avondmaal sprak dat iemand Hem zou verraden. Dan zou de reactie van de overige discipelen geweest kunnen zijn als: "Ja, ja dat wisten wij al", wanneer Jezus eerder al over Judas Iskariot gesproken zou hebben. Iedereen zou gereageerd hebben met, "Wij weten wie het is".

Niemand wist het echter. In feite vroegen zij, "Heere ben ik het?" Hoe kwam het dat niemand het wist? Het bewijst dat Jezus zelfs Judas Iskariot niet met anderen besprak. Jezus was geen roddelaar. Jezus was geen kwaadspreker. Veel gelovigen zijn roddelaars en kwaadsprekers. Weet u waarom? Zij hebben Gods glorie nog nooit gezien. Zij hebben de goedheid en liefde van God in Jezus Christus nog nooit gezien. Zij praten over het vervuld zijn met deze Geest, en zeggen bovennatuurlijke ervaringen meegemaakt te hebben, prijzen en juichen, maar zij zijn nog niet bevrijd van achterklap en roddel.

Wij moeten de glorie van Jezus zien, alleen dan kunnen wij op Hem lijken. De Heilige Geest wil ons laten zien hoe Jezus leefde. De Heilige Geest zegt: "Laat Mij u als Jezus maken". Hij zegt niet: "Wees net als Hem". Nee, Hij zegt: Ik wil u als Hem maken". Is dat niet prachtig. Stelt u zich eens voor dat de Heilige Geest mij alleen maar de Glorie van Jezus laat zien en zegt: "Wees zoals Hij". Ik zal ontmoedigd opgeven. Ik zou tegen de Heere zeggen: "Heere dat kan ik niet". Maar dit is niet wat de Heilige Geest zegt. De Heilige Geest laat ons de schoonheid zien van de manier waarop Jezus sprak en zegt dan tegen ons: "Nu dan Mijn zoon, Mijn dochter, staat u mij toe om uw spreken net

zo te doen zijn als dat van Jezus – zuiver, goed en liefdevol? Staat u Mij toe om uw tong onder Mijn controle te brengen? Dat is de volheid van Geest.

De vrucht van de Geest is zelfbeheersing. Wij kunnen op een dusdanige wijze met de Heilige Geest vervuld zijn zodat wij met onze woorden of iets dergelijks nooit iemand pijn doen. Hij leidt ons op de weg naar het sterven aan onze ik-gerichtheid. Daar tegenover gebruikte Jezus Zijn tong op een positieve wijze om mensen te bemoedigen en te corrigeren. *Hij maakt Zijn tong tot een instrument van leven in Gods handen.* In **Jesaja 50:4** kunnen wij een prachtig vers lezen met betrekking tot **de tong van Jezus** (het is **een verbazingwekkend woord**) *“De Heere HEERE gaf Mij een tong van een die onderwijs ontving, zodat Ik weet met de vermoeide een woord op de juiste tijd te spreken. Hij wekt Mij elke morgen, Hij wekt Mij het oor, zodat Ik hoor als zij die onderwijs ontvangen”* (HSV).

Bedenk eens voor uzelf wanneer u op deze wijze een bediening hebt. U hoeft geen prediker of evangelist te zijn. Misschien staat u nooit op de “kansel”, maar heeft u alleen een woord voor een vermoeid en afgemat persoon. Hebt u enig idee hoeveel afgemate en vermoeide mensen uw pad dagelijks kruisen? Hoeveel mensen ontmoet u zoal op een dag, op kantoor, uw werk of komt u tegen op straat? Het zullen er in ieder geval enkelen zijn. En sommigen van hen zijn afgemat; geestelijk vermoeid. Heeft u voor hen een woord ter bemoediging, of zit u rustig achterover leunend de huidige politiek te bespreken, en blijven zij daardoor in hun zwaarmoedige toestand? God wil uw tong gebruiken om een bemoedigend woord te spreken, en soms ook een corrigerende opmerking. Jezus gebruikte Zijn tong als een zwaard om de trotse en hoogmoedige neer te slaan.

Realiseert u zich eens hoe de Romeinse Centurion bemoedigd moet zijn geweest toen Jezus tegen zei, *“Ik heb zelfs in Israël zo'n groot geloof niet gevonden”*, of de Kananese vrouw, waar Jezus tegen zei, *“O vrouw, groot is uw geloof; het zal gebeuren zoals u wilt”*. U kunt dit lezen in **Mattheüs 8 en 15**. Denk aan die zondige vrouw in het huis van Simon de farizeeër in **Lukas 7** vanaf vers 36. Zei werd door Jezus geprezen omdat zij Zijn voeten waste. Maria van Bethanië werd geprezen vanwege haar overgave in het kiezen voor de woorden van Jezus (**Lukas 11:42**). Denk aan Petrus, hoe hij gesterkt werd toen Jezus zei: “Ik zal voor jouw bidden”. Alleen maar een paar woorden, maar wat een kracht gaat er van uit! Er zijn veel mensen die woorden als deze van Jezus lippen wel eens gehoord hebben, en die kunnen ook van uw lippen komen wanneer u de Heilige Geest vraagt om u de liefde van God voor andere mensen in uw hart te geven.